



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **A. K. N. H.**, zast. Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.4.2010, č.j. OAM-207-3/SŘ-2010

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 19.2.2010 č.j. CPR-2653-1/ČJ-2010-9CPR-C261 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“) bylo ve zkráceném přezkumném řízení podle ust. § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zrušeno podle ust. § 97 odst. 3 správního řádu rozhodnutí Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Vyškov, skupiny povolování pobytu Blansko č.j. CPBR-02129/CI-2009-064067, jímž bylo žalobci podle ust. § 87b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uděleno povolení k přechodnému pobytu na území České republiky, a věc byla vrácena k novému projednání Oblastnímu ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Brno.

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání podané žalobcem proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a toto rozhodnutí potvrdil.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V žalobě namítl, že prvotním impulsem pro zahájení úkonů v přezkumném řízení nepochybně byla změna místa pobytu žalobce, tedy skutková okolnost odůvodňující eventuelní užití ust. § 100 odst. 1 písm. a) a b) ve vazbě na ust. § 100 odst. 3 správního řádu, a tím obnovu řízení z moci úřední. Postup podle ust. § 98 správního řádu žalovaný zvolil nesprávně. Tento postup slouží k odstranění nesprávné aplikace zákona a nikoli jako nástroj použitelný k doplnění dokazování.

Žalobce dále namítl, že podkladem pro rozhodnutí bylo vysvětlení ze dne 1.2.2010 podané paní A. S. podle § 137 odst. 3 správního řádu, ačkoliv jím podle § 137 odst. 4 správního řádu po formální stránce být nemohlo a žalobce o tomto úkonu ani nebyl v souladu s ust. § 49 odst. 1 správního řádu vyrozuměn. Žalobce považuje za rozporuplné, aby v procesní situaci předpokládané ustanovením § 98 správního řádu bylo bez vědomí účastníka řízení prováděno jakési pseudodokazování, když zákon v takovémto případě dokazování vylučuje, neboť prvním úkonem v řízení může být jen rozhodnutí.

Faktický procesní postup v žalobcově věci spočíval v tom, že jiný místně příslušný správní orgán dospěl k odlišnému skutkovému hodnocení věci než orgán, který rozhodl o žádosti, a vedl zákonu neznámé „předběžné řízení“, kdy prováděl důkazy zcela mimo režim zákona, bez zákonem předpokládané pravomoci (důkaz před zahájením řízení lze zajistit jen způsobem upraveným v § 138 odst. 1 správního řádu). Také snaha o následnou procesní nápravu spočívající v předání věci nadřízenému správnímu orgánu, aby ve zkráceném přezkumném řízení, které neslouží k hodnocení skutkových okolností, nýbrž k odstranění vadné aplikace zákona, provedl jakousi zastřenou obnovu řízení zcela mimo režim ust. § 100 správního řádu, je v hrubém rozporu se zákonem.

Nepoužitelnost ustanovení § 98 správního řádu v dané věci spočívá též v existenci speciální právní úpravy postupu při zrušení povolení k přechodnému pobytu žalobce, obsažené v § 87f odst. 1 za užití ust. § 87e zákona o pobytu cizinců. Toto ustanovení navíc považuje „řízení o zrušení povolení k pobytu“ za řízení v prvním stupni a nikoliv za řízení přezkumné, nebo za řízení o jiném oprávněném prostředku. Daný způsob zrušení povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské Unie, resp. České republiky je orgány cizinecké policie v praxi využíván a žalobce pokládá za nepochopitelné, proč byla v jeho případě ignorována tato zvláštní zákonná úprava a proč bylo postupováno dle obecné úpravy, která navíc ani nebyla z hlediska obecného právního předpisu pro danou věc vhodná.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že je přesvědčen, že postupoval plně v souladu se zákonem. V dané věci byly splněny podmínky přezkumného řízení dle § 94 odst. 1 správního řádu, jelikož vyšly najevo důvodné pochybnosti o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Žalovaný ve svém rozhodnutí přesně specifikoval nesoulad s právními předpisy zjištěný v postupu správního orgánu rozhodujícího o povolení k přechodnému pobytu. Vycházel přitom z důkazních prostředků shromážděných ve správním spisu. S odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že dle jeho názoru neobstojí námitka o rozporuplnosti použití vysvětlení paní A.S. Protože správní orgán shledal nesoulad dříve vydaného rozhodnutí se zákonnými předpisy, postupoval v rámci svého zákonného oprávnění, přiznaného mu ustanovením § 94 odst. 1 správního řádu. Žalovaný proto odmítl námitku, že by se jednalo o zastřenou obnovu řízení. Uplatnil „dozorčí prostředek“ ve veřejné správě, jímž je toto ustanovení spíše než mimořádným oprávněným prostředkem ve správním řízení.

Městský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).

Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplynuly tyto pro posouzení věci rozhodné skutečnosti:

Žalobce dne 30.10.2009 podal podle ust. § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců žádost o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky jako rodinný příslušník občana Evropské unie ve smyslu ust. § 15 odst. 4 písm. b) zákona o pobytu cizinců. K prokázání svého statutu přiložil listinu označenou jako „Doklad rodinného příslušníka občana Evropské unie“, který byl prohlášením jeho přítelkyně paní A. S. o vzájemných vztazích a vedení společné domácnosti. Dne 23.11.2009 byl vystaven doklad o zajištění ubytování žalobce na adrese. Dne 3.12.2009 žalobce do protokolu o vyjádření účastníka řízení uvedl, že s přítelkyní se seznámil asi 3 dny po svém příjezdu do České republiky a společnou domácnost nyní vedou v B. v domě, jehož adresu si nepamatuje. Na chod domácnosti přispívá z peněz, které si přivezl z domova. jeho přítelkyně studuje v Brně na soukromé škole angličtinu a do budoucna plánují sňatek. Chtějí zůstat v České republice, protože v Iráku je nestabilní politická situace a zde žije též jeho bratr. Ve stejný den do protokolu o vyjádření účastníka řízení A. S. uvedla, že se žalobcem se seznámila 21.10.2009 (tj. následující den po jeho příjezdu). Mluví spolu trochu česky, ale hlavně anglicky. Neví o tom, že by někdy v minulosti byl žalobce v České republice. Společnou domácnost začali vést asi týden po svém seznámení v B. v pronajatém domě, jeho adresu si ale nepamatuje. Sama na vedení společné domácnosti moc nepřispívá, protože studuje na vysoké škole obor revitalizace ekonomických subjektů a živí ji rodiče. Větší část nákladů nese její přítel, který prozatím vypomáhá ve firmě svého bratra, kde chce později trvale pracovat.

Dne 23.11.2009 provedlo ICP Vyškov pobytovou kontrolu na adrese B. V bytě, který byl vybaven jen základním vybavením, byl zastižen pouze žalobce, který sdělil, že přítelkyně se připravuje na zkoušky u kamaráda.

Rozhodnutím ze dne 21.12.2009 č.j. CPBR-2129/CI-2009-064067, které téhož dne nabylo právní moci, udělil Inspektorát cizinecké policie Vyškov žalobci povolení k přechodnému pobytu na území České republiky.

Žalobce se následně přestěhoval na adresu Podolí 385, Brno-venkov a z tohoto důvodu byly materiály cizinecké policie vztahující se k jeho osobě předány Inspektorátu cizinecké policie Brno, který pojal pochybnosti, zda bylo povolení k přechodnému pobytu na území České republiky žalobci uděleno v souladu se zákonem. Dne 1.2.2010 sepsal Inspektorát cizinecké policie Brno - venkov s paní A. S. záznam o podání vysvětlení podle ust. § 137 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, při kterém jmenovaná mj. uvedla, že se žalobcem se rozešli před Vánoci 2009. Od ledna žije A. S. spolu se svým přítelem J. K. v Brně. Neví, kde žalobce v současné době bydlí.

Následně byl spisovým materiál s návrhem na přezkoumání rozhodnutí o udělení povolení žalobci k přechodnému pobytu zaslán Ředitelství služby cizinecké policie, které rozhodnutím ze dne 19.2.2010, č.j. CPR-2653-1/ČJ-2010-9CPR-V261 vydaným podle § 98 správního řádu ve zkráceném přezkumném řízení zrušilo žalobcovo povolení k přechodnému pobytu a věc vrátilo místně příslušnému správnímu orgánu k novému projednání. Proti

rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce v zákonem stanovené lhůtě odvolání, ve kterém namítl jednak nezákonnost rozhodnutí spočívající v tom, že správní orgán rozhodl o vrácení věci jinému správnímu orgánu než tomu, který rozhodoval v prvním stupni. Dále pak namítl, že ve věci nebylo možné provést zkrácené přezkumné řízení, když bylo provedeno dokazování, což s ohledem na § 98 správního řádu není možné.

Žalobcovo odvolání bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný k první námitce uvedl, že věc byla po zrušení rozhodnutí Inspektorátu cizinecké policie Vyškov vrácena k novému projednání Inspektorátu cizinecké policie Brno, protože změnou adresy pobytu žalobce došlo v souladu s ust. § 161 odst. 2 zákona o pobytu cizinců ke změně příslušnosti správního úřadu, který je oprávněn jako správní orgán rozhodovat o žádosti žalobce. Důvodné pochybnosti o tom, že mezi účastníky existoval v době řízení trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému a že spolu sdíleli společnou domácnost, vznikly dle žalovaného proto, že ještě dne 3.12.2009 při svém vyjádření před správním orgánem účastníci nevěděli, kde sdílejí společnou domácnost a v podstatě ani jak se podílejí na jejím chodu. Při pobytové kontrole nebyla paní A. S. zastížena a zařízení bytu nesvědčilo o vedení společné domácnosti. Bezprostředně po převzetí průkazu o povolení k přechodnému pobytu se žalobce odstěhoval z místa tvrzené společné domácnosti. Žalobce tedy neunesl důkazní břemeno a neprokázal, že by byl rodinným příslušníkem občana Evropské unie, a že by mu tak vzniklo oprávnění žádat o přechodný pobyt podle ust. § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Protože Inspektorát cizinecké policie Vyškov nevydal rozhodnutí o povolení k přechodnému pobytu na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu a nepostupoval v souladu se zákony, bylo jeho rozhodnutí vydáno v přímém rozporu s ust. § 2 odst. 1 a § 3 správního řádu, přičemž toto pochybení bylo zřejmé ze spisového materiálu shromážděného tímto správním orgánem. K druhé odvolací námitce žalovaný uvedl, že záznam o podaném vysvětlení sepsaný dne 1.2.2010 ICP Brno byl úkonem nadbytečným, neboť důvodné pochybnosti vznikly již při prostudování spisového materiálu shromážděného Inspektorátem cizinecké policie Vyškov. Ačkoliv jeho pořízení bylo zmíněno v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, nebyl označen jako podklad tohoto rozhodnutí a neměl vliv na jeho výrok.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců rodinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a hodlá na území pobývat přechodně po dobu delší než 3 měsíce společně s občanem Evropské unie, je povinen požádat policii o povolení k přechodnému pobytu. Žádost je povinen podat ve lhůtě do 3 měsíců ode dne vstupu na území.

Podle § 87b odst. 3 zákona o pobytu cizinců policie vydá rodinnému příslušníkovi povolení k přechodnému pobytu formou průkazu o pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie.

Podle § 87f odst. 1 zákona o pobytu cizinců policie ukončí rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a pobývá na území společně s občanem Evropské unie, přechodný pobyt na území, pokud o to požádá nebo z důvodů uvedených v § 87e.

Podle § 87e odst. 1 zákona o pobytu cizinců na zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu se důvody podle § 87d odst. 1 vztahují obdobně. Policie žádost dále zamítne, jestliže žadatel

- a) ohrožuje veřejné zdraví tím, že trpí závažnou nemocí, pokud k takovému onemocnění došlo do 3 měsíců po vstupu na území,
- b) je zařazen do informačního systému smluvních států, nebo
- c) se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství,
- d) se bez vážného důvodu nedostaví k výsledku (§ 169 odst. 3), odmítne vypovídat nebo ve výpovědi uvede nepravdivé skutečnosti.

Podle § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu cizinců ustanovení tohoto zákona, týkající se rodinného příslušníka občana Evropské unie, se obdobně použijí i na cizince, který hodnověrným způsobem doloží, že má s občanem Evropské unie trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému a žije s ním ve společné domácnosti.

Podle § 94 odst. 1 věty první správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případech, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy.

Podle § 96 odst. 2 správního řádu soulad rozhodnutí s právními předpisy se posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Příslušný správní orgán posoudí spisový materiál a podle potřeby zajistí vyjádření účastníků a správních orgánů, které řízení prováděly.

Podle § 97 odst. 3 správního řádu rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.

Podle § 98 správního řádu jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3.

Podle § 137 odst. 3 správního řádu o podání vysvětlení se pořizuje záznam, který obsahuje údaje umožňující identifikaci osoby, která skutečnost sděluje, uvedené v § 18 odst. 2, vylíčení předmětných skutečností, datum, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

Podle § 137 odst. 4 správního řádu záznam o podání vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek.

Podle § 49 odst. 1 správního řádu ústní jednání správní orgán nařídí v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, uvědomí správní orgán o ústním jednání účastníky

nejméně s pětidenním předstihem. Tuto povinnost nemá vůči účastníkovi, který se práva účasti na ústním jednání vzdal

Soud posoudil žalobní námitky takto:

Není pravdou, že důvodem pro zahájení přezkumného řízení v dané věci byla změna místa pobytu žalobce. Tato okolnost byla toliko důvodem změny místní příslušnosti orgánu cizinecké policie podle § 161 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Vlastním důvodem, který vedl k vydání rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení, bylo zjištění Ředitelství služby cizinecké policie o zjevném nesplnění zákonem stanovených podmínek pro vydání povolení žalobci k přechodnému pobytu na území ČR, které tento správní orgán učinil na podkladě spisového materiálu.

Z něj je totiž zřejmé, že Inspektorát cizinecké policie Vyškov rozhodnutím ze dne 21.12.2009 č.j. CPBR-2129/CI-2009-064067 udělil žalobci povolení k přechodnému pobytu na území České republiky, přestože ten hodnověrným způsobem nedoložil, že je cizincem, který má s občanem Evropské unie trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému a žije s ním ve společné domácnosti (§ 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu cizinců). Tvrzení žalobce a A. S., že spolu začali bydlet téměř ihned poté, co se poznali, se jeví jako krajně nevěrohodné. Nevěrohodnost jejich tvrzení o sdílení společné domácnosti je patrná již z toho, že ani jeden z nich si při své účastnické výpovědi nedokázal vzpomenout na adresu, kde společnou domácnost vedou. Rovněž provedená pobytová kontrola bytu sdílení společné domácnosti neprokázala. Především je ale nutno zdůraznit, že žalobce přicestoval do ČR dne 20.10.2009, a proto jeho tvrzení (ani tvrzení A. S.) o vzájemném sdílení společné domácnosti, které zaznělo po necelém měsíci a půl od uvedeného data při ústním jednání konaném dne 3.12.2009, nemůže hodnověrným způsobem prokazovat, že žalobce má s A. S., s níž se seznámil až po svém příletu do ČR, *trvalý vztah obdobný vztahu rodinnému*.

Na žalobce nebylo vzhledem k výše uvedenému možné pohlížet jako na cizince podle § 15a odst. 4 písm. b) zákona o pobytu cizinců, na kterého lze použít ustanovení tohoto zákona, týkající se rodinného příslušníka občana Evropské unie, a jeho žádost o povolení k přechodnému pobytu, kterou podal podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců jako rodinný příslušník občana Evropské unie, měla být tohoto důvodu zamítnuta. Pokud tak Inspektorát cizinecké policie Vyškov neučinil a naopak žalobcově žádosti vyhověl, postupoval v rozporu se zákonem. Zjištění tohoto pochybení spočívajícího v porušení právního předpisu, k němuž při rozhodování o žalobcově žádosti došlo ze strany Inspektorátu cizinecké policie Vyškov a které bylo zjevné ze spisového materiálu, opravňovalo Ředitelství služby cizinecké policie k postupu podle § 98 správního řádu, tj. k provedení zkráceného přezkumného řízení, neboť byly splněny všechny podmínky stanovené zákonem pro užití tohoto procesního institutu sloužícího k nápravě nezákonného rozhodnutí. Nebylo proto důvodu, aby správní orgán v daném případě při nápravě nezákonného rozhodnutí Inspektorátu cizinecké policie Vyškov postupoval cestou obnovy řízení.

Neobstojí ani námitka, v níž žalobce dovozuje nemožnost postupu podle § 98 správního řádu s poukazem na speciální úpravu obsaženou v § 87f odst. 1 ve spojení s § 87e zákona o pobytu cizinců. Předně je nutno uvést, že tato speciální úprava se týká ukončení přechodného pobytu *rodinného příslušníka občana Evropské unie*, který sám není občanem Evropské unie a který pobývá na území ČR společně s občanem Evropské unie. Jak ale již bylo soudem uvedeno shora, žalobce za rodinného příslušníka občana Evropské unie považovat nelze, neboť hodnověrným způsobem nedoložil splnění podmínek uvedených

v § 15a odst. 4 zákona o pobytu cizinců, a proto na něj není možné aplikovat ani speciální úpravu obsaženou v § 87f odst. 1 ve spojení s § 87e zákona o pobytu cizinců. Dalším důvodem nemožnosti aplikace této speciální úpravy na žalobce je i skutečnost, že v dané věci nebyl naplněn žádný z důvodů ukončení přechodného pobytu cizince na území ČR uvedených v § 87e odst. 1 zákona o pobytu cizinců pod písmeny a) – d).

Ředitelství služby cizinecké policie a následně ani žalovaný neprováděli v dané věci žádné dokazování, jak nesprávně namítá žalobce. Správní orgán I. stupně a následně i žalovaný ve věci samé rozhodli výlučně na podkladě důkazů obsažených ve správním spisu, z nichž při rozhodování o žalobcově žádosti vycházel již Inspektorát cizinecké policie Vyškov. Je pravdou, že Inspektorát cizinecké policie Brno – venkov sepsal dne 1.2.2010 s Anetou S. záznam o podání vysvětlení podle ust. § 137 odst. 3 správního řádu. Sepsání tohoto záznamu o podání vysvětlení však není možné označit za provádění dokazování, neboť záznam o podání vysvětlení dle výslovného znění § 137 odst. 4 správního řádu nelze použít jako důkazní prostředek. Postup žalovaného, který zmíněný záznam o podání vysvětlení sepsal dne 1.2.2010 s A. S. v napadeném rozhodnutí označil za nadbytečný, neposuzoval jej jako důkaz a při rozhodování ve věci samé k němu vůbec nepřihlížel, tak byl zcela v souladu se zákonem.

Zákon správnímu orgánu neukládá povinnost pořídit záznam o podání vysvětlení při ústním jednání. Ani záznam o vysvětlení podaném A. S. sepsaný Inspektorátem cizinecké policie Brno – venkov dne 1.2.2010 nebyl pořízen při ústním jednání, a proto nebylo důvodu, aby byl žalobce o tomto úkonu vyrozuměn postupem podle § 49 odst. 1 správního řádu. Navíc, jak již bylo uvedeno shora, zmíněný záznam vůbec nebyl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, a proto námitka procesního pochybení správního orgánu při jeho pořízení nemůže mít vůbec vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. října 2013

Za správnost vyhotovení:
Markéta Matznerová, DiS.

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu